

INSTRUKCJA MINISTRÓW LEŚNICTWA ORAZ PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 6 grudnia 1954 r.

w sprawie zabezpieczenia ciągłości pracy robotników w tartakach przemysłu leśnego.

W związku z sezonowością przecierania drewna tartaczno zachodzi konieczność przerywania corocznie pracy tartaków na okres czasu pomiędzy zakończeniem jednej a rozpoczęciem nowej kampanii przecierania. Zwykle okres ten przypada na miesiące letnio-jesienne i trwa kilka, a w niektórych przypadkach nawet kilkanaście tygodni.

Na ten okres tartaki zwykle zwalniają z pracy pewną część swoich robotników, którzy często nie powracają do pracy w tartaku, przyczyniając się w ten sposób w poważnym stopniu do zwiększenia płynności kadr robotników przyuczonych już w zawodzie w branży tartacznej, co ujemnie wpływa na pracę tartaku, gdyż:

- a) nie daje kierownictwu tartaku pewności rozporządzenia pełną załogą w chwili rozpoczęcia nowej kampanii przecierania drewna,
- b) nie pozwala na skompletowanie przyuczonej i wykwalifikowanej załogi tartaku,
- c) utrudnia zorganizowanie pracy w tartaku i wykonanie zadań produkcyjnych według zaplanowanych harmonogramów,
- d) obniża jej poziom organizacyjny, techniczny oraz wydajność pracy,

- e) utrudnia racjonalne wykorzystanie surowca, właściwe przetarcie i należyłą konserwację tarcicy,
- f) zwiększa koszty produkcji.

Z drugiej strony przymusowe przerywanie przez robotników pracy godzi w ich interesy, gdyż zmusza ich do:

- a) poszukiwania nowej pracy,
- b) zmiany rodzaju pracy i ponownego przyuczania się,
- c) ponoszenia skutków materialnych z tytułu nie przepracowanego czasu w okresie pomiędzy zwolnieniem z tartaku a przystąpieniem do nowej pracy, a ponadto z tytułu utracenia prawa do zasiłku rodzinnego na okres 3 miesięcy.

W celu zabezpieczenia interesów robotników oraz zmniejszenia płynności kadr robotniczych ustala się, co następuje:

§ 1. Każda przerwa międzykampanijna powinna być wykorzystana przez kierownictwo tartaku w maksymalnym stopniu na:

- a) urlopy wypoczynkowe, przy czym udzielanie urlopów w miesiącach marca i listopadzie może nastąpić tylko za zgodą pracownika,
- b) wszelkiego rodzaju remonty i naprawy środków produkcji, a także na inwestycje prowadzone sposobem gospodarczym, objęte planem inwestycyjnym,

- c) ewentualne prace porządkowe w tartaku i przygotowanie się do nowej kampanii,
- d) wzmoczenie ekspedycji tarcicy,
- e) wzmoczenie dodatkowej produkcji jeśli jest wykonywana w zakładach dodatkowych przy tartakach.

§ 2. Robotników, dla których nie będzie możliwości zatrudnienia w tartakach w okresie międzykampanijnym, należy w porozumieniu z jednostkami organizacyjnymi resortu leśnictwa (rejonu lasów państwowych, ekspozytury Państwowej Centrali Drzewnej, biura transportowe Państwowej Centrali Drzewnej itp.) skierować do pracy na okres czasowy przede wszystkim do tych jednostek.

O ile zatrudnienie w jednostkach organizacyjnych resortu leśnictwa robotników czasowo zbędnych w tartakach będzie niemożliwe, należy zgłosić ich do organów zatrudnienia prezydów rad narodowych właściwych dla miejsca położenia tartaku, które zaproponują im pracę w innych zakładach pracy na danym terenie w miarę posiadanych wolnych miejsc pracy i zgodnie z obowiązującymi przepisami o pośrednictwie pracy.

Zgłoszenie robotników zbędnych w tartakach do organów zatrudnienia powinno nastąpić co najmniej na 2 tygodnie przed zakończeniem kampanii.

§ 3. Czasowe skierowanie robotnika do innego zakładu pracy może nastąpić wyłącznie za jego zgodą po upływie dwóch tygodni od powiadomienia go o dokonanym skierowaniu.

§ 4. Za pracę wykonywaną w okresie przerwy międzykampanijnej robotnik otrzymuje wynagrodzenie w za-

kładzie pracy faktycznie zatrudniającym go według stawek ustalonych dla wykonywanej kategorii pracy.

§ 5. Zasiłek rodzinny i świadczenia z ubezpieczenia na wypadek choroby w okresie czasowego zatrudnienia będą wypłacane przez zakład pracy faktycznie zatrudniający robotnika, bez okresu wyczekiwania przewidzianego w § 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 12 lutego 1951 r. w sprawie zmiany warunków nabywania uprawnień do zasiłków rodzinnych (Dz. U. Nr 9, poz. 72).

§ 6. Pracownik, który mimo wezwania tartaku przystępuje do pracy w tartaku w terminie późniejszym niż dzień rozpoczęcia kampanii, traci prawo do wliczenia okresu pracy w czasowym miejscu pracy do 3-miesięcznego okresu wyczekiwania, o którym mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej, wymienionego w § 5 niniejszej instrukcji.

§ 7. Robotnik, który podejmuje pracę w czasowym miejscu pracy w okresie międzykampanijnym, ma prawo do korzystania ze wszystkich urządzeń socjalnych i kulturalnych (żłobki, przedszkola, stołówki, świetlice itp.) tartaku. Prawo to ustaje z dniem niepodjęcia pracy na wezwanie tartaku przy rozpoczęciu kampanii.

Minister Leśnictwa: w z. J. Knothe

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:

St. Zawadzki